

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 27. panta pirmā daļa un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) 16. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējami tādejādi, ka pagaidu kārtā ir jāatstāj spēkā valsts tiesībās pirms šīm direktīvām noteikts likumisks pienākums saņemt atļauju izmantot tarifus attiecībā uz balss telefonijas mazumtirdzniecības pakalpojumiem, ko sniedz uzņēmumi, kam šajā tirgū ir tāds dominējošs stāvoklis, kas paredzēts 1996. gada 25. jūlija Telekomunikāciju likuma (Telekommunikationsgesetz) 25. pantā, kā arī attiecīgie šo pienākumu apstiprināšie administratīvie akti

(¹) OV C 212, 2.9.2006.

Tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 6. decembra spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ursula Voß/Land Berlin

(Lieta C-300/06) (¹)

(EKL 141. pants — Darba ņēmēju vīriešu un sieviešu vienlīdzīgas darba samaksas princips — Ierēdņi — Virsstundu darbs — Nepilnu darba laiku strādājošu sieviešu netieša diskriminācija)

(2008/C 22/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ursula Fosa [Ursula Voß]

Atbildētāja: Land Berlin [Berlīnes federālā zeme]

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesverwaltungsgericht — EK līguma 141. panta interpretācija — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem gan pilnu, gan nepilnu darba laiku strādājošiem darba ņēmējiem par virsstundām maksā mazāk nekā par parastajām darba stundām — Nepilnu darba laiku strādājošas ierēdnes skolotājas darba samaksa par virsstundām, kas ir

mazāka nekā tad, ja šīs virsstundas būtu daļa no pilnā darba laika — Sieviešu darba ņēmēju netieša diskriminācija

Rezolutīvā daļa

EKL 141. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka tas liedz piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu ierēdņu atalgojuma jomā kā pamata prāvā apstrīdētais, kurā, pirmkārt, gan pilnu, gan nepilnu darba laiku strādājošu ierēdņu virsstundas ir definētas kā stundas, ko viņi strādā papildus individuālajam darba laikam, un kurā, otrkārt, samaksa par šīm stundām noteikta pēc mazākas likmes nekā stundas likme, kas piemērojama stundām individuālajā darba laikā, tā, ka nepilnu darba laiku strādājošiem ierēdņiem par stundām, ko viņi nostrādā pēc individuālā darba laika līdz stundu skaitam, kas jānostrādā pilnu darba laiku strādājošiem ierēdņiem darba laikā, tiek maksāts mazāk nekā pilnu darba laiku strādājošiem ierēdņiem, ja:

— no visiem darbiniekiem, kuriem piemērojams minētais tiesiskais regulējums, tiek ietekmēta lielāka proporcija darbinieču sieviešu nekā darbinieku vīriešu;

un

— atšķirīgo attieksmi nepamato objektīvi un ar diskrimināciju dzimuma dēļ nesaistīti faktori.

(¹) OV C 96, 22.4.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2007. gada 22. novembra spriedums (Juzgado de lo Mercantil (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Alfredo Nieto Nuño/Leonci Monlleó Franquet

(Lieta C-328/06) (¹)

(Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 4. panta 2. punkta d) apakšpunkts — Dalībvalstī “plaši pazīstamas preču zīmes” Parīzes Konvencijas 6. bis panta nozīmē — Preču zīmes pazīstamība — Ģeogrāfiskais apjoms)

(2008/C 22/17)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercanti

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Alfredo Nieto Nuño

Atbildētājs: Leonci Monlleó Franquet